

Be to, pareiškėjas tvirtina, kad Komisija pažeidė rūpestingumo pareigą jo atžvilgiu, kadangi ji laiku neatkreipė jo dėmesio į numatomą pakartotinį kombinuotosios nomenklaturės pakeitimą. Komisija, priimdama ginčijamą sprendimą, rėmėsi objektyviai neegzistuojančiomis aplinkybėmis. Todėl ji pažeidė jai šiose ribose priklausančią diskrecijos ir vertinimo teisę pareiškėjo nenaudai. Galiausiai pareiškėjas tvirtina, kad jo veiksmai nebuvo akivaizdžiai nerūpestingi ir kad jis neturėjo nesąžiningų ketinimų.

- (¹) 1995 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 3009/95, iš dalies pakeičiantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklaturės bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą (OL L 319, p. 1).
- (²) 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3093/95, nustatantis muitų normas, kurias Bendrija turi taikyti pasibaigus deryboms dėl GATT XXIV.6 straipsnio po Austrijos, Suomijos ir Švedijos įstojimo į Europos Sąjungą (OL L 334, p. 1).
- (³) 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklaturės bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p.1).

Vokietijos Federacinės Respublikos 2004 m. liepos 27 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-314/04)

(2004/C 262/87)

(Bylos kalba: vokiečių)

2004 m. liepos 27 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos Claus-Dieter Quassowski ir Christoph von Donat, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti Komisijos sprendimą, apie kurį buvo pranešta Regioninės politikos generalinio direktorato 2004 m. gegužės 17 d. raštu, ta apimtimi, kuria jame numatyta sumažinti Bendrijos dotacijas iš Europos regioninės plėtros fondo 2 Tikslų programai 1997-1999 Šiaurės Reinas-Vestfalija (EFRE Nr. 97.02.13.005 / ARINCO Nr. 97.DE.16.005) iki 319046236,76 eurų ir atsisakyti išmokėti 5488569,24 eurų likutį Vokietijos valdžios institucijoms;

— priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas, remdamasis EB sutarties 230 straipsniu, teigia, kad buvo pažeista Bendrijos antrinė teisė ir bendrieji teisės

principai, Komisija padarė vertinimo klaidą ir netinkamai pagrindė ginčijamą sprendimą.

Ginčijamu sprendimu Komisija sumažino Bendrijos dotacijas iš struktūrinio fondo EFRE 2 Tikslų programai 1997-1999 Šiaurės Reinas-Vestfalija iki 319046236,76 eurų ir atsisakė išmokėti 5488569,24 eurų likutį Vokietijos valdžios institucijoms. Dotacijos mažinamos dėl to, kad palyginus su indikatyviu finansiniu planu programa buvo nepakankamai panaudojama tam tikroms priemonėms finansuoti, o kitų priemonių finansavimui programa buvo panaudojama pernelyg didele apimtimi. Balansas buvo pasiektas ne tarp pagrindinių programos tikslų, o visoje programoje.

Komisija teigia, kad galima perskirstyti tik priemones bet ne pagrindinius programos tikslus, kam būtų buvęs reikalingas išankstinis Komisijos sprendimas. Tai taikoma ir didesnėms faktinėms išlaidoms, negu patvirtintos pagal programą, kurios nėra minimos prašyme padidinti EFRE finansavimą.

Vokietijos Vyriausybė teigia, kad perskirstymai buvo objektyviai pagrįsti. Ji tvirtina, kad neesminiai perskirstymai leis geriau pasiekti Bendrijos skatinimo tikslus. Nėra pagrindo sumažinti finansavimą. Patvirtinto EFRE finansavimo sumažinimas ypač negali būti pateisinamas tuo, kad atsakingos Šiaurės Reino-Vestfalijos žemės institucijos ir tarnybos lanksčiai aiškino indikatyvų finansinį Bendrijos struktūrinės paramos programos planą 2 Tikslų sričių atveju per laikotarpį nuo 1997 m. sausio 1 d. iki 1999 m. gruodžio 31 d. Todėl mokėtinų sumų sumažinimas prieštarautų Bendrijos teisei.

Toliau Vokietijos Vyriausybė tvirtina, kad Komisija, neleidama lanksčiai interpretuoti pagrindinius tikslus netgi tuomet, kai finansavimo laikotarpio pabaigoje jau nebegalima gauti formalaus Komisijos leidimo, apriboja valstybės narės ar jos atsakingų vietinių institucijų ir tarnybų veiksmų laisvę, kas prieštarauja programos tikslams.

Wam spa 2004 m. rugpjūčio 2 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-316/04)

(2004/C 262/88)

(Bylos kalba: italų)

2004 m. rugpjūčio 2 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Wam spa, atstovaujamo advokato Ernesto Giuliani, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.